

[Jes Lunde]

langt større indsats imod arbejdsløsheden end det, regeringen lægger op til med dette finanslovsforslag.

Så det er beklageligt, at selv den indsats, som regeringen gør på finanslovsforslaget ved at etablere 15.000 nye uddannelsespladser, har vi ikke nogen sikkerhed for, og det var i den forbindelse, jeg brugte udtrykket gidseltagning. Finansministeren opfattede det sådan, at det var ændring af hjemsendelsesdagpengene, jeg kaldte at tage de ledige som gidsler. Det er det såmænd ikke. SF vil godt være med til at kigge på hjemsendelsesdagpengene, og en model, hvor man sikrer, at det ikke økonomisk går ud over den enkelte ledige, synes vi er sympatisk. Det kan være, at den model, regeringen i øvrigt har lavet, er for bureaukratisk og ikke giver de rigtige incitament, og det kan vi diskutere siden hen, men selve det, at regeringen spiller ud med en model, som sikrer den enkelte ledige mod at blive ramt økonomisk, har vi stor sympati for. Så det var ikke det, jeg brugte udtrykket gidsel om. Men jeg brugte udtrykket gidsel om, at regeringen ikke vil frigive de nødvendige uddannelsespladser, men siger, at de 15.000 nye uddannelsespladser skal holdes hen, indtil man har fået flertal for en bestemt besparelsesmodel. Derved tager man de ledige som gidsler, når man forhindrer de ledige i at komme i gang med den uddannelse, de gerne vil i gang med, fordi man vil tvinge nogle partier herinde til at stemme for nogle bestemte ting. Det synes jeg er en gidselaktion.

Må jeg sige om hr. Lykketofts seneste indlæg, at jeg synes, det var godt nyt, at Socialdemokratiet tilsyneladende vil vende tilbage til at stemme omkring finansloven på samme måde som SF, at man vil forholde sig til, om man har haft en afgørende indflydelse på finansloven, om man synes, den trækker i den rigtige retning og gør noget ved de hovedproblemer, vi har, og kun hvis den gør det, vil man lade være med at stemme imod den. Det synes jeg er meget positivt, det er nemlig også sådan, vi stemmer i SF. Og derfor synes vi, det mest reelle i dag er at stemme imod den; det burde Socialdemokraterne i konsekvens af deres holdning også have gjort.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal kun forsinke Tingets medlemmer

med et enkelt minut, og årsagen er den, at jeg i min ordførertale, hvor jeg jo – i modsætning til de fleste ordførere – brugte hele min taletid, alligevel gjorde en fejl ved at overspringe et par gode ord, jeg ville have sagt til nogle kollegaer herinde. Jeg huskede at rose både regeringen og Socialdemokratiet, men det er en af de svipsere, der kan ske, når man taler uden manuskript, at jeg ikke også fik givet CD's tak og anerkendelse til Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, de to andre partier, som finansministeren har samarbejdet godt med.

Vi vil også gerne herfra kvittere for, at selv om vi ikke på nogen måde har lavet et stort, forkromet forlig eller lagt op til nogen slags blok, så er vi enige med de to partier i, at et i centrum i det politiske spektrum placeret parti har til opgave at søge at fremskaffe flertal dér, hvor flertal savnes. Det er en af vore naturgivne opgaver. Vi har søgt at løse den.

At der så ikke bliver flertal alligevel, er ikke vores skyld, men jeg tror, at det mønster, der her er lagt, kan være et signal både til befolkningen og til partierne både til venstre og til højre, at visse ting altså kan lade sig gøre på pragmatisk og fornuftig vis. Jeg har følt trang til at sige, også på basis af tidligere diskussioner imellem os om holdninger til det ene og det andet, at jeg finder, at det er gået til på en fin måde, en hensigtsmæssig måde og en lovende måde.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Til hr. Kim Behnke vil jeg gerne omkring overenskomstforhandlingerne sige: Hver ting til sin tid. Det politiske system, regering og Folketing, kan give sine signaler til arbejdsmarkedets parter i god tid, inden de har de egentlige forhandlinger, men når forhandlingerne pågår, gavner vi forhandlingerne og samfundet bedst ved at holde fingrene væk derfra.

Derfor vedstår jeg mig alt, hvad vi har sagt tidligere, men konstaterer, at nu skal vi ikke blande os i den overenskomstproces, der foregår på det private arbejdsmarked, det er parternes eget ansvar.

Så vil jeg om hr. Lykketofts bemærkninger nøjes med at sige, at jeg må forstå Socialdemokratiets stemmeafgivelse til ændringsforslagene fra SF på den måde, at Socialdemokraterne ikke har tænkt sig at støtte SF's lovforslag af udgiftskrævende karakter på disse områder,